

's Lewe.

Un fir ass 's Lewe thüet erwache,
Was macht d'Natur? Se fangt z'erst a,
Ne g'wisser Stoff empfindlig z'mache,
Fir ass er d'Schmärze g'spire ka.

Se macht e « G'schöpf » un thüet's umringe
Mit aller Pin, wo sie nur kennt,
Se thüet em d'Existenz ufzwinge,
Fir's z'quäle!... Das wird 's Lewe g'nennt.

Dr Mensch.

Ne Masse G'schöpfe thien uf Erde
Ne so ins Lewe g'rüefe werde;
Un wenn se-n-o verschiebe sin,
Ne g'wisse Form ligt immer drin,
Wo nitt vom Model thüet abwiche,
's isch allewil bi alle 's gliche:
Ne Kopf, e Lib, bol gross, bol klei,
Un schiergar alle hân noch Bei,
Fir ass se-n-ummelaüfe kânne.
Vo alle, wo me drüf thüet kenne,
Sin d'possigste noch 's Menscheg'schlecht;
Die läufe-n-immer ganz ufrecht
Uf ihre hintre Bei, un leider
Kunnt keins uf d'Welt mit sine Kleider
Wie andre G'schöpfe; sie mien halt
Selbscht süeche z'decke-n-ihre G'stalt,
Un hân erst z'b'sorge noch dernàwe
Dr Unterhalt vo ihrem Lewe

Uf ganz e sunderbare-n-Art:
Se hân fir das im Lib appart
E Säckle un das mien se fille,
Fir, was me nennt, dr Hunger z'stille,
Ne paar Mol 's Tags, Johr üs, Johr i;
Doch derfe numme Sache dri,
Wo sie mien pflanze z'erst im Bode
Mit vieler Mieih, un Thierer, tote,
Wo sie fir das umbringe thien;
's derf o nitt räuh si oder grien,
Kocht müess es si fir in ihr' Mage,
Sunscht kânne se's gar nitt vertrage.
Drum mien se halt, die arme Lit,
Nur schaffe-n-immer d'ganze Zit,
Fir sich z'ernähre-n-un sich z'decke!
Im Kopf thien sie ihr' Geist verstecke!
Ne possig Ding isch's iwerhâupt,
Dâ Kopf, 's isch mehr drin as me gläubt!
Z'erst hân se dra zwei runde Schiwe
In Höhle, wo se mien üsriwe,
Fir ass se heiter sâh thien mit,
Doch in gar mänge g'lingt das nitt!
Mehr oder weniger als boge,
Isch unte dra ne Art vo Hoke,
Wo ohne witors üsesteht!
's isch leider e-n-Infirmitet:
As wie ne Hähnle, wo thüet tropfe,
Läuft 's Wasser drüs un vom züestopfe
Ka gar kei Red si; d'ganze Zit,
Wenn's kalt isch b'sunders, mien halt d'Lit
Nur immer wische dra un putze
Recht flissig, wenn's sott ebbes nutze;
Se wânn die Nässe halt nitt ha,
Un b'sunders, wil grad unte dra
Sich noch e-n-Oeffnung thüet befinde,
Wo drin das Wasser kânnt verschwinde,